

Khi Con Hiểu Ra Sự Thật Thì Mẹ Đã Đi Rồi !

Người con trai đọc xong bức thư thì òa khóc nức nở, những hình ảnh như một bộ phim quay chậm cứ ùa về. Đó là những ký ức của hai mẹ con lúc cậu còn bé thơ cho tới lúc cậu trưởng thành; nhưng đã muộn mất rồi ...

Câu chuyện này kể rằng, có một cậu thanh niên, vì mẹ già yếu qua đời, nên đã vội vã từ thành phố lớn trở về quê hương để chịu tang.

Quê hương của cậu ta là một ngôi làng nhỏ ở miền núi, những con người nơi đây cũng nhỏ bé nhưng lại mang một tấm lòng rất rộng lớn. Người mẹ của cậu ấy chính là một ví dụ điển hình.

Mặc dù đã già đến mức thân hình đã co lại nhỏ bé như một “con tôm”, nhưng người mẹ ấy vẫn luôn luôn “đòi tiền” cậu con trai của bà. Không những thế, chỉ cần cậu con trai gửi tiền về chậm một ngày thôi là bà đã gọi điện và mắng té tát rồi.

Hơn nữa, khi cậu con trai được thăng chức càng cao thì số tiền bà yêu cầu gửi về cũng càng nhiều lên...

Cậu con trai nghĩ rằng mẹ của mình đã già rồi lại có lòng tham lam vô độ nên mặc dù không nói ra thành lời nhưng trong lòng cậu luôn cảm thấy rất chán ghét và không muốn gặp mặt bà.

Trải qua nhiều năm tháng với ý nghĩ không tốt về mẹ như vậy, nhưng khi đã trở về quê hương, cậu ta đã không thể chịu đựng được mà òa lên khóc nức nở như một đứa trẻ. Cứ nghĩ đến việc bản thân luôn luôn ở ngoài làm việc, không thể ở bên phụng dưỡng tốt cho mẹ, để mẹ bao năm tháng sống cảnh buồn tủi một mình, trong lòng cậu lại trào dâng một nỗi buồn đau xót xa.

Dù sao đi nữa, cậu cũng là người con trai độc nhất của bà. Những năm tháng qua, trong nhà lại chỉ có mỗi con mèo làm bạn cùng mẹ, không có một ai khác. Vừa nghĩ đến như thế thôi, trong lòng cậu đã tha thứ hết cho mẹ, mà không thể tha thứ cho chính mình.

Khi tang lễ đã xong xuôi, đến lúc cậu thanh niên ấy chuẩn bị rời quê hương, thì một vị trưởng bối trong họ mang đến và đưa cho cậu ta một chiếc chìa khóa rồi nói: *“Đây là chiếc chìa khóa mà mẹ cháu khi còn sống đã nhờ ta bảo quản hộ, bây giờ ta giao nó lại cho cháu”*.

Cậu thanh niên làm theo hướng dẫn và đã tìm được một cái két an toàn ở trong nhà rồi lấy ra một cuốn sổ tiết kiệm cùng với một lá thư. Nhìn chữ viết trên lá thư, cậu biết ngay đó chính là nét chữ của người cậu mình. Trong thư, người mẹ đã nhờ người cậu viết hộ rằng:

“Con trai yêu quý của mẹ! Con từ nhỏ đã rất có tình có nghĩa, rất hào phóng với bạn bè, hơn nữa, khi trưởng thành lại thích nhiều bạn gái. Lúc con nói muốn lên thành phố lớn, mẹ đã rất

lo lắng rằng con sẽ trở thành một người ăn xin. Cho nên mẹ đã một mực sống chết mà đòi tiền của con, một mực đòi con phải gửi tiền về nhà, ép con kiếm nhiều tiền hơn. Nhưng cơ bản là mẹ không tiêu dùng đến, mẹ tự mình trồng các loại cây trái, cậu của con lại luôn quan tâm chăm sóc cho mẹ, hơn nữa mấy năm nay trong nhà cũng có Đại Hoàng (con mèo) luôn ở bên mẹ rồi. Cho nên tiền của con vẫn là của con, con đừng ghét mẹ nữa được không? Bây giờ con hãy cầm lấy số tiền này và sử dụng cho thật có ích nhé! Mẹ hi vọng sau này con nhận được cuốn sổ tiết kiệm này, sẽ hiểu được nỗi khổ tâm của mẹ...!”

Lúc ấy người con trai không nhìn rõ được những dòng chữ còn lại nữa, phủ phục trên mặt đất khóc to: “*Mẹ ơi! Con không ghét mẹ! Con ghét bản thân mình! Sao con lại ngu ngốc như thế...?*”

Giống như từ trong bộ phim chiếu ra, rất nhiều hình ảnh hiện lên trong đầu não cậu ấy, là những ký ức của hai mẹ con lúc cậu còn bé thơ cho tới lúc cậu đã lớn lên và hình ảnh cuối cùng là cuốn sổ tiết kiệm và hình ảnh người mẹ đã rời đi.

Con số gần đây nhất ở trên cuốn sổ là 3 tỷ đồng, gần như là nguyên vẹn tổng số tiền mà cậu ấy đã gửi về cho mẹ mình trong những năm tháng qua.

Cha mẹ thương yêu và bảo vệ con đã là thiên tính, vì vậy hãy luôn hiếu thuận cha mẹ, đừng để đến lúc nhận ra thì đã quá muộn !

Trọng Nghĩa & Cha (lượm lặt).

Chuyển Đến: Võ Đại Tôn

Ngày 14/7/2016

www.vietnamvanhien.net